

A Magyar Köztársaság nevében!

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi június hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette miatt I.rendű vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2009. évi július hó 2. napján kihirdetett 6.B.121/2009/14. számú **ítéletét I.r. és II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy az I.r. vádlott neve helyesen I.rendű vádlott neve.

A I.r. vádlott által külön fizetendő bűnügyi költség 198.556.- /Egyszázkilencvennyolcezer-ötszázötvenhat/ Ft, a II.r. vádlott által külön fizetendő bűnügyi költség 139.980.- /Egyszázharminckilencezer-kilencszáznolcvan/ Ft, míg a vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összege 1.444.698.- /Egymillió-négy száznegyvennégyezer-hatszázkilencvennyolc/ Ft.

A vádlottak által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 20.820.- /Húszezer-nyolcszázhusz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből I.r. vádlott 11.160.- /Tizenegyezer-egyszázhatvan/ Ft-ot, míg II.r. vádlott 9.660.- /Kilencezer-hatszázhatvan/ Ft-ot köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság a 2009. július 2. napján kihirdetett 6.B.121/2009/14. számú ítéletével I. r. és II. r. vádlottat társtettesként elkövetett emberölés büntetében (Btk. 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a.) és i.) pontok) mondta ki bűnösnek. Ezért I. r. vádlottat 14 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat 15 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlottak előzetes fogvatartásának a szabadságvesztésbe való beszámításáról, a bűnjelekről, valamint az I. és a II. r. vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az I. r. vádlott és védője a bűncselekmény minősítésének megváltoztatása és a büntetés enyhítése érdekében, a II. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.280/2009/1-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a megyei bíróság az eljárási szabályok betartásával igen részletes bizonyítási eljárás eredményeként teljes körűen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg. Helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és az elkövetett bűncselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette. A főügyészség kiemelte, hogy a megyei bíróság a joghátrányt az elkövetett cselekménnyel arányosan állapította meg. Teljes mértékben figyelembe vette a vádlottak javára szóló enyhítő körülményeket, amikor velük szemben határozott tartamú szabadságvesztés-büntetést szabott ki, ezért a büntetés enyhítésére nincs lehetőség.

Az ítélőtábla előtt tartott nyilvános ülésen az érdekeltek - az I. r. vádlott kivételével - megjelentek, a fellebbezéseket és az indítványban foglaltakat fenntartották.

Az I. r. vádlott védője kifejtette, hogy a vádlottak a cselekményt nem előre kitervelten követték el, ezért a bűncselekmény ekkénti minősítése téves.

Elsődlegesen arra mutatott rá, hogy a vádlottak élete az adósságcsapdába kerülésük következtében ellehetetlenült, s ez a helyzet vezetett családi tragédiához.

Álláspontja szerint az előre kitervelten való elkövetés a jelen ügyben nem bizonyított, hiszen egy kétségbeesett, nem kellően előkészített cselekményt nem lehet ekként minősíteni. Védenca számára sok más lehetőség kínálkozott volna (mérge, más típusú altató, nyugtató beszerzése), amellyel az élet elleni cselekmény eredménye sokkal nagyobb biztossággal bekövetkezik, mégsem ezeket a megoldásokat választotta. Ebből nézete szerint azt a következtetést kell levonni, hogy védenca spontán kialakult szándék alapján követte el az emberölést.

A II. r. vádlott védője is hangsúlyozta, hogy a vádlottak sodródtak az eseményekkel, az irányítás kicsúszott a kezükből. Nem láttak más megoldást, mint a kollektív öngyilkosságot, azonban ennek véghezviteli módját, folyamatát nem gondolták kellően végig. Ha alaposabban készültek volna az élet elleni cselekményre, akkor beszereztek volna olyan eszközöket, melyek egészen bizonyosan halálos eredményre vezetnek.

A védő kiemelte, hogy a megyei bíróság nem tárta fel az alanyi oldal, a szándék minden vonatkozását. Álláspontja szerint az egyenes szándék nem állapítható meg, s a társtettesi minőség sem lehet súlyosító körülmény, hiszen ez az elkövetési mód az öngyilkosság része volt.

Kiemelte végül azt is, hogy a toxikológus szakértő nem tudott egyértelműen nyilatkozni arról, hogy a vádlottaknál a bódult állapot pontosan mikor következett be, lehettek-e bódult állapotban a gyermek megölésekor.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az írásbeli indítványban kifejtett és szóban is megismételt indokok alapján kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A II. r. vádlott az utolsó szó jogán a védőjéhez csatlakozott, mást nem kívánt előadni.

A fellebbezések nem alaposak.

Az ítéletábra az első fokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, széles körben, kellő alapossággal folytatta le a bizonyítási eljárást, beszerezve a szükséges bizonyítékokat. A konkrét elkövetési magatartásról nyilatkozó vádlottak vallomását igazságügyi szakértői bizonyítás eredménye egészítette ki, illetve támasztotta alá. A cselekmény előzményeiről, a vádlottak életviteléről, vagyoni-jövedelmi helyzetéről pedig okirati bizonyítékok (banki kölcsönszerződések, tartozás-kimutatások, közüzemi szolgáltatók nyilatkozatai) és tanúvallomások álltak rendelkezésre.

A beszerzett bizonyítékokat a megyei bíróság egyenként és összességében is alapos vizsgálatnak vetette alá, kellőképpen számot adva a bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységéről. Részletesen foglalkozott az I. r. vádlott azon védekezésével, mely szerint amikor a II. r. vádlott szorította a gyermek fejére a kispárnát, ő ezt „ne csináld, ne tedd” felkiáltással próbálta megállítani. A megyei bíróság a tényállás megállapítása során meggyőző indokokkal vetette el ezen vádlotti előadást, mérlegelő tevékenysége e körben sem támadható alappal.

Nem osztotta az ítéletábra a II. r. vádlott védőjének a toxikológus szakértői vélemény kapcsán felvetett kételyeit. A szakértő a megyei bíróság előtti meghallgatásán egyértelműen nyilatkozott arról, hogy a sértett halálakor a vádlottak nem lehettek olyan állapotban, amilyenben megtalálásukkor voltak, s bár a gyógyszereket bevehették a cselekmény véghezvitelét megelőzően is, a hatásnak csak jóval később kellett jelentkeznie, mert bódult állapotban az ölési cselekményt nem lehetett volna ilyen módon véghezvinni (elsőfokú bírósági iratok 6.B.121/2009/14. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 74. oldal). Ezen - más bizonyíték által nem cáfolt - szakértői állítás mellett nem releváns, hogy a vádlottak pontosan mely időpontban kerültek - önhibájukból - olyan állapotba, mely kizárta az önálló akarat-elhatározási és cselekvési képességet.

Az ekként felderített tényállás tehát megalapozott, helyesbítésre, pontosításra nem szorul, így az a Be. 351.§ (1) bekezdésének I. fordulata alapján a másodfokú felülbírálatnak is alapját képezte.

A megállapított tényállás nyomán az elsőfokú bíróság I. r. és II. r. vádlott bűnösségére okszerűen következtetett, s az ítéletábra a cselekmény minősítését is helytállónak találta.

A védők fellebbezési érvelésével szemben a vádlottaknak az egyéves gyermekük sérelmére elkövetett egyenes emberölési szándéka a feltárt alanyi és tárgyi tényezők átfogó vizsgálata és elemzése alapján egyértelműen megállapítható. A vádlottak a gyermek sérelmére az előre eltervezettek szerint előbb a kigondolt módon - gyógyszerek beadásával - kísérelték meg az ölési cselekményt, majd a kívánt eredmény elmaradása miatt szándékuk mellett továbbra is kitérve más módszert választottak, mely végül a gyermek halálát eredményezte.

Nem osztotta az ítélet a védői hivatkozást sem, hogy az előre kiterveltség, mint minősített eset a vádlottak terhére nem állapítható meg. A megyei bíróság által feltárt és a jelen felülbírálat alapját is képező tényállásból egyértelműen kiderül, hogy a vádlottak magatartását a tervszerűség jellemezte akkor, amikor megállapodtak a bűncselekmény elkövetésének időpontjában (gyermekük egy éves születésnapját követően) és az elkövetés módjában. Az eltervezett elkövetési mód hatásosságáról is meggyőződtek oly módon, hogy II. r. vádlott az interneten utánanézett annak, hogy az általuk szedett gyógyszerek alkalmasak lehetnek-e a kívánt eredmény elérésére.

A vádlottak elszántságára és az eltervezett ölési cselekmény céltudatos véghezvitelére mutat az, hogy a gyógyszerek várt hatásának elmaradása ellenére sem álltak el szándékuktól, és más módszert választottak a gyermek megölésére. Az a tény, hogy a végül eredményre vezető végrehajtási mód nem szerepelt a vádlottak előzetes gondolatai között, nem teszi mellőzhetővé az előre kitervelten történő minősített eset megállapítását. A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében foglaltak szerint a minősített eset megállapításához nem szükséges, hogy az elkövető minden lehetőséget pontosan számításba vegyen, és teljes bizonyossággal alakítsa ki a végrehajtási tervét. A védők által kifejtetteknek pedig, mely szerint a vádlottak a gyógyszerekhez képest más - biztosabb eredményre vezető - eszközt is választhattak volna, azért nincs relevanciája, mert az általuk választott mód objektíve alkalmas lehetett volna a halálos eredmény bekövetkezésére, sőt az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján nem zárható ki, hogy önmagában a gyógyszer beadása is a sértett halálához vezetett volna.

A vádlottakkal szemben alkalmazott büntetések enyhítésére irányuló vádlotti és védői fellebbezések folytán az ítélet a bíróság vizsgálta, hogy az alkalmazott szankció - a Btk. 37. §-ában megfogalmazott cél szem előtt tartásával - a Btk. 83. §-ában foglalt büntetékiszabási elveknek megfelel-e. Kiemelkedő tárgyi súlyú a cselekmény, megdöbbentő az ilyen jellegű elkövetés. A vádlottak - szülők - rossz döntéseket hoztak, anyagilag ellehetetlenültek. Ilyen előzmények, körülmények között fordultak gyermekük ellen. Érthetetlen és megmagyarázhatatlan, hogy miért ezt a megoldást választották. A kisgyermek áldozata lett a kigondolt un. kiterjesztett öngyilkosságnak, amelyet a terheltek túléltek, de a büntetőjogi szankcióval szembe kell nézniük.

Az I. és a II. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya és a megyei bíróság által teljes körűen feltárt, valamint helyesen értékelt bűnösségi körülmények alapján az ítélet a bíróság megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés enyhítésére nincs törvényes lehetőség. Az életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetéssel is sújtható

bűncselekmény elkövetéséért kiszabott, a törvényi maximumot elérő, illetve az I. r. vádlott esetében annál csak fél évvel rövidebb határozott tartamú szabadságvesztés büntetés szükséges és elégséges joghátrány, eltúlzottnak nem nevezhető. Indokolt, hogy különbség van a két vádlott büntetésének tartamában, illetve a megyei bíróság érveit osztotta az ítéletábra abban is, hogy miért nem életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásában gondolkozott.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. vádlott nevének pontosításával és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések korrekciójával - figyelemmel a Be. 338.§ (1), (2), (3) bekezdésében írtakra - a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására és viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén, az előzetes fogvatartás beszámítása a Btk. 99.§ (1), (2) bekezdésén alapul.

G y ő r, 2010. június 29. napján

Dr. Kovács Tamás sk.. Csák Csilla sk. . Miklós Mária sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2009. július 2. napján kihirdetett 6.B.121/2009/14. számú ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában 2010. június 29. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. június 29. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó